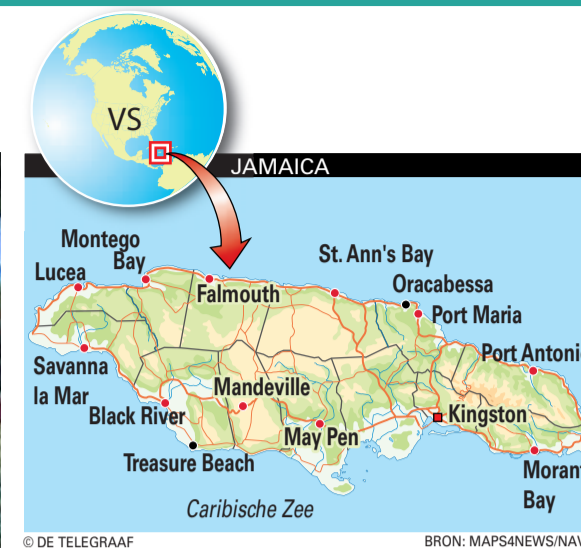

Jamaicanen houden wel van een feestje.

FOTO: GETTY IMAGES

JAMAICAANSE ROADTRIP

JAMES BOND EN BOB MARLEY. Engelse verkeersregels en Caribische bewegwijzering. Gebronsde vakantiegangers en witte stranden. Op Jamaica is de Britse connectie overduidelijk. Hoog tijd dat wij Hollanders ook eens kennis komen maken.

© DE TELEGRAAF

BRON: MAPS4NEWS/NAVTEQ

REISWIJZER

Jamaica heeft een tropisch klimaat met veel neerslag in mei/juni en september/oktober. Het tijdsverschil is zeven uur in de zomer en zes uur in de winter. Behalve een wekelijkse charter van ArkeFly naar Montego Bay zijn er geen rechtstreekse vluchten van

Nederland naar Jamaica. Vanaf Londen vliegen diverse maatschappijen, waaronder Virgin Atlantic en British Airways, naar zowel Montego Bay als Kingston. Meer informatie: www.ontdekjamaica.nl en www.visitjamaica.com

In Negril springen waaghalzen zo van het terras de zee in, de zonsoudergang tegemoet.

FOTO'S: CORBIS

Meer Jamaica: scan de QR-code of ga naar www.reiskrant.nl/verweg

WAT KOST...

...EEN DUIKBREVET

DEGENEN DIE U VOOR GINGEN, weten het zeker: niets zo rustgevend als duiken. Het enige wat u hoort, is uw ademhaling. En om u heen ziet u het leven van de onderwaterwereld. Reden genoeg om uw duikbrevet (PADI) te halen.

■ **Torremolinos, Spanje:** 395 euro (drie tot vijf dagen)

■ **Vela Luka, Korcula, Kroatië:** 319 euro (drie tot vier dagen)

■ **Malta:** 340 euro (vier dagen)

■ **Willemstad, Curaçao:** 278 euro (drie dagen)

■ **Sydney, Australië:** 355 euro (drie dagen)

NB: Het gaat hier om de PADI Open Water Diver, de meest populaire duikcursus, die wereldwijd wordt erkend.

■ **Lagos, Algarve, Portugal:** 400 euro (vier dagen)

Zonder zorgen

door KARIN RUS

Drie mannen langs de weg zwaaien uitbundig en gebaren ons te stoppen. We zijn onderweg van Kingston naar het plaatsje Treasure Beach aan de Jamaicaanse zuidkust en twijfelen eigenlijk al een tijdje of we nog wel op de goede weg zijn. Wat begon als een vierbaans snelweg is nu niet veel meer dan een tweerichtingsliggerweggetje. „You wrong”, zegt de oudste van het stel, een grijze rasta met vriendelijke ogen. We blijken een afslag te hebben gemist. Er staan geen borden, maar deze mannen fungeren als iets soortgelijks: „Who we don't know, took the wrong turn. We stop them.” Deze route loopt dood in het dorpje waar ze wonen en daar wil verder niemand heen, lacht hij.

We slaan linksaf en tien minuten later verandert de weg weer in de vierbaans A2. Nu we weten dat die rode streep op de kaart in de praktijk niet overal even herkenbaar is, rijden we een stuk relaxter. Meer rust om te genieten van het prachtige uitzicht, helemaal als we vanuit de heuvels afdalen naar de kust. Jamaica heeft qua landschap zo ongeveer alles: regenwoud, moerassen, witte palmstranden, rotskust, groene heuvels, een flinke berg van zo'n 2250 meter en dan is er nog de savanne rondom Treasure Beach. Droog met veel cactussen, acacia's en rondwandelende geitjes. We slapen in Jakes, ooit begonnen als zomerhuis van kunstenaars Sally, nu een artistieke plek vol kleurige villaatjes aan het ruige strand. Sally

blijkt een oudere dame die er Engels uitziet en ontzettend Jamaicaans klinkt. Eén van de vele tweede en derde generatie Jamaicaanse Britten die hier wonen. Hier is ze thuis, dat blijkt niet alleen uit haar accent, maar ook uit haar ontspannen manier van doen.

De omgeving van Treasure Beach is nauwelijks toeristisch, de

vissersdorpjes zijn slaperig, het leven is dorps. Iedereen die we tegenkomen is vriendelijk en in voor een praatje. Bernard bijvoorbeeld, die vertelt over de Pelican Bar van zijn vriend Floyd. Hij kan ons wel brengen, met zijn bootje. Zo komt het dat we even later vanuit Bernards boot een bouwsel in zee zien opdoemen dat van luciferhoutjes

lijkt gemaakt. Floyd ligt in een hangmat te grijzen, zijn dreads onder een wollen muts en een jointje in zijn hand. Een dikke vrouw met paars haar zit de nagels van een vriendin te lakken, drie mannen spelen domino. Bernard gaat naast Floyd in de hangmat zitten. Het is alsof we op een feestje bij iemand thuis zijn en dat blijkt te kloppen. Floyd woont hier. We krijgen flesjes Red Stripe bier aangeerd en kletsen met de stamgasten. Pas als Bernard opstaat en zegt dat het tijd is om te gaan – iets met het tij – kijken we op de klok. We zitten hier al uren.

Omdat Jamaica een relatief groot eiland is en we het helemaal rond gaan rijden, zitten we de volgende ochtend weer in de auto. Het doel van de dag is Negril in het uiterste westen. Als we bij een tentje langs de weg stoppen om te lunchen, vragen we voor de zekerheid de weg. „Just go straight”, zegt de kok, die ook meteen even de specialiteit van het huis aanbeveelt. Geitencurry. Erg lekker volgens de enige andere

Alsof we op een feestje bij iemand thuis zijn

gast, die demonstratief een lepel vol de lucht in steekt. We schuiven bij hem aan en hij begint uitvoerig te vertellen over het belang van de geit voor de Jamaicaan. Als hij op een feestje komt en er is geen geitencurry, dan gaat hij weer naar huis. En hij is niet de enige. „No goat, no party!” Na het eten – heerlijke, pittige curry – blijken een stuk of vijf geitjes in de schaduw van onze auto te zijn neergestreken. Ze staan mokkend op als we dichterbij komen.

We toeren verder totdat we bij een T-splitsing komen. Wat zou de kok daar met recht doordoen? We gaan maar naar links en dat is goed, zo blijkt als we het eerste verkeersbord van de trip zien. We zijn bijna in Negril. Dit gedeelte van het eiland staat bekend om de hoge kliffen en de waaghalzen die er vanaf springen. Een spektakel dat vooral bij zonsoudergang – adembenemend hier aan de westpunt – plaatsvindt. Ons hotel heet The Caves en staat zoals de naam doet vermoeden bovenop een hoge klif vol grotten waar uitbundig vanaf wordt gesprongen. Het hotel inspireert gasten met bordjes 'JUMP HERE', zo vanaf het terras de zee in. Wij vinden het wat hoog. Het balkon van ons appartement, een huisje op de hoogste klif, heeft hetzelfde hoogtevrees-wekkende uitzicht. Links van ons springen stoe-

re jongens de zonsoudergang tegemoet.

Met zonsopgang rijden we verder naar Oracabessa, de geboorteplaats van James Bond. Het is zo'n 150 kilometer, maar de wegen zijn goed. We racen langs de kust vol all-inhotels bij Montego Bay en drie uur later staan we voor het hek van GoldenEye. Vroeger het landgoed van Ian Flemming en nu het meest luxe hotel van het eiland. Flemming vernoemde zijn wereldberoemde hoofdpersoon naar de schrijver van *Birds of the West Indies*. Dezelfde vogels waar hij naar luisterde terwijl hij over Bond, James Bond schreef. Met de

SLAPEN

- **Jakes in Treasure Beach,** artistiek en sfeervol. www.jakeshotel.com
- **The Caves (Negril),** Goldeneye (Oracabessa) en Strawberry Hill (Blue Mountains) zijn onderdeel van één groep, maar stuk voor stuk uniek. www.islandoutpost.com
- **Goblin Hill in Port Antonio,** mooi Engels aandoend landgoed met grote appartementen. www.goblinhillvillas.com

ETEN

- **Probeer zeker jerk chicken** (pittig gemarineerde kip) en curry goat (geitencurry) in één van de tentjes langs de weg.
- **Op zondag gaat tout Kingston** naar Strawberry Hill voor een Caribisch brunchbuffet. www.islandoutpost.com/strawberry_hill
- **Anna Banana** is een sfeervol restaurant in Port Antonio met heerlijke lokale gerechten. www.wiyardannabana.com

Een idyllisch strandje, een barretje, kristalhelder water... Wat wil je nog meer?

De Telegraaf | SHOP

ALCOHOLTESTER

In Frankrijk bent u vanaf 1 juli verplicht een alcoholtester in uw auto te hebben.

- Digitale alcoholtester met CE keurmerk
- Lichtgewicht en zeer nauwkeurig
- Meet van 0,0 tot 1,9 promille
- Beperkt in winkels verkrijgbaar

GEEN VERZENDKOSTEN

VAN €29,95 NU €14,95

Bestel online via www.telegraaf.nl/webshop